

Zsófia világa – portré

Vanília illatú álmok

Győri Balázs István plébános

VIII. ÉVF. 75. SZÁM

Százhalom

2020. AUGUSZTUS

ÓVÁROSI KÖZÖSSÉGI, KÖZÉLETI FOLYÓIRAT

Családi nap az Óvárosban

Fotó: Pap Miklós

A TARTALOMBÓL: Vendégoldal – Lukács Bernadett • Zsófia világa: „Leírhatatlan ajándék, hogy magyarnak születtem” • Szabó Gábor: A képviselő naplója • Családi nap az Óvárosban • Vanília illatú álmok – Battaiaiak Badacsonyan • Méltó képviselet – Győri Balázs István plébános • A Szent László templom 110 éve • A battaiaiak őskorában • Csóka László: „Olyan tükröket akarok...” • 50 éve város... • Történetünk története: Historia Domus

Vendégoldal

Lukács Bernadett

önkormányzati képviselő, a Fidesz helyi szervezete elnöke

- Helyi közösségi lap lévén először tisztázuk, milyen kapcsolatok fűzik az Óvároshoz?

- Itt születtem az Óvárosban, 9 éves koromig itt éltünk a családommal a téglagyár által biztosított szolgálati lakásban, ugyanis a nagymamám ott dolgozott. Rengeteg emlék és sok-sok ismerős köt össze engem a faluval. Ide jártam óvodába, de a szüleim régi barátai is kedves ismerőseim. Szívesen keresem fel ma is a régi helyeket, legyen az a sánc, vagy a Duna part, de többször kirándulunk a Téglagyári-völgyben is.

- Napjainkban is megmaradt a kapcsolat?

- Igen természetesen. Igyekszem részt venni az óvárosi rendezvényeken. Voltam az óvárosi karácsonyi fénygyújtáson, a focikupára is ellátogattam, figyelemmel kísérem az ottani történéseket.

- Az első teljes képviselői éve soha nem látott krízissel, számtalan problémával van tele, amit nem lehetett előre látni. Milyen tapasztalatokat szerzett?

- Alapvetően azzal kezdeném, hogy az elmúlt időszak számomra izgalmas és érdekes volt. Nagy igyekezettel vágtam bele, próbáltam megismerni a város működését, hiszen rendkívül sokrétű. Meg kell ismerni az alapokat, hiszen anélkül nem tud az ember dolgozni. Úgy érzem, egyre jobban haladok és fejlődök.

Ez év elején az önkormányzat költségvetése hiánnyal indított, mely előre vetítette, hogy bizonyos költségeket le kell faragni. Márciusban kitört a járvány, ami szintén súlyos kiadásokat okozott, nem könnyítve meg a helyzetet. Az önkormányzat sok önként vállalt feladatot finanszíroz, ami az itt lakó polgároknak már teljesen természetes,

szinte elvárás. Itt is racionalizálni szükséges.

Problémát jelent az, hogy nem tudjuk, hogy az adóbevételek hogyan alakulnak majd, ezért adóbevételek csökkenésével kalkulálunk.

A döntéseket mégis meg kellett hozni, és nem volt könnyű feladat, hiszen adni mindig jobb, mint megvonni vagy épp a több munkaadót foglalkoztató intézményeket átszervezni, összevonni.

- Egyes megítélések szerint a következő időszak még a mostaninál is nagyobb terhet ró az önkormányzatra. Hogyan lehet erre felkészülni, képviselőként?

- Több platformon találkozom azzal a kijelentéssel, hogy azért van a város ilyen nehéz helyzetben, mert a kormányzati elvonás mértéke magas. Igen, a szolidaritási adó valóban nem kevés összeg, arról azonban érdekes módon soha nem szól a fáma, hogy a kormányzat mennyi pénzt juttat vissza a városnak.

Gondoljunk itt azokra a beruházásokra, melyeket pályázati úton elnyert a város. Például idén tavasszal megújult a Duna, az Ősz, és a Barátság utca Dunafüreden. Jelenleg is tart a Piac tér felújítása, de épp egy hónapja adtuk át a megújult sport parkot, és zajlik a vasútfelújítás is. Mindezt jelentős állami forrás felhasználásával valósult meg. Erről is beszélni kéne, mert a fals információk félrevezetik a lakosságot.

- Hogyan alakult a kapcsolat a képviselő-testület más tagjaival, a polgármesteri hivatallal?

- Először nagyon furcsa volt számomra a helyzet, hogy egyedül vagyok nő a testületben, de hamar rájöttem, hogy nincs okom megszeppenni. Mindenki kedves és segítőkész, meghallgatnak, figyelnek arra amit mondok, jól tudunk együtt dolgozni. Nyilván nem mindenben értünk egyet, de a tisztelet kölcsönös. A Polgármesteri Hivatal dolgozói jó szakemberek, készségesek, bármiben fordulhatok hozzájuk, mindig rögtön intézkednek, egyszóval jó csapat.

- Nemcsak a nemzeti összetartozás éve van, hanem idén emlékezünk meg Trianon 100. évfordulójáról. Hogyan emlékeztek meg, milyen feladatokat hozott a szervezet számára az évforduló?

- Itt is történt egy és más. Januárban önálló képviselői indítványban kértem a képviselő-testület döntését arról, hogy a vasútállomásnál lévő Trianon-émlékmű át-helyezésre kerüljön, hozzuk be a városközpontba, mert a jelenlegi hely most építési terület, de a beruházás végén ott egy nagy parkoló lesz. Bár a vasútállomás volt az eredeti helye, mégsem maradhat egy parkoló közepén. A testület megszavazta költségvetésből a ráfordítandó összeget.

Úgy gondoltuk, hogy a 100. évforduló napjára megvalósítható, elég idő van rá. Megkezdődött az operatív munka a műszaki irodavezetővel és a főépítésszel. Majd jött a járvány és megállt minden. Így sajnos július 4-re nem sikerült az eredeti terv megvalósítása. A Szent István téren megrendezett városi megemlékezésen vetünk részt szervezetünk tagjaival.

Júliusban a testület elfogadta az emlékmű-áttelepítés új helyszínét, mely a Szent István templom Arany János utcai oldalán lett kijelölve a parkban, a lebonyolítás épp most zajlik.

- Kérem mondjon néhány szót a politikai szerepvállalásáról is.

- 2019. júniusában választott meg a Fidesz helyi szervezete a tagság elnökének. Ezt a feladatot szívesen vállaltam. A választási kampányban elnökként nagyobb volt a felelősségem, több volt a feladat, de ez ezzel jár. Azóta is töretlen lelkesedéssel dolgozom a közösségünkért.

A március óta tartó járványhelyzet mérőben megváltoztatta az eredetileg idénre tervezett programjainkat. Így a közgyűlésünk is elhúzódott, azonban mégis sikerről számolhatok be, mivel kilenc új tagot köszönhetünk sorainkban.

2020 A NEMZETI ÖSSZETARTOZÁS ÉVE

Keller Zsófia világa

„Leírhatatlan ajándék, hogy magyarnak születtem”

Nem itt látta meg a napvilágot, mégis mindig úgy érezte, hogy idetartozik. Messziről jött, és közel negyven év után tért „haza”. Bár Svájc a világ legtöbb pontján a jólét, a kiszámíthatóság és a biztonság szinonimája, ő mégis Magyarországot választotta helyette. A jómód fontos, de a siker, a teljeség több ennél – feleli a kézenfekvő kérdésre, hogy miért. Keller Zsófia útja otthonról hazáig a felismert lehetőségek, az önismeret és a tudatos választás története.

Sebestyén-Teleki Zsófia néven született Marosvásárhelyen 1980-ban, Ceausescu Romániájában. Édesanyja fogorvosként, édesapja gépészmérnökként dolgozott, akinek magyarként és ismert ellenzékiként a besúgólét és 9 év börtön között kellett választania. Ennek folyamataként feleségével 1986-ban szökött át Magyarországra, majd – mivel nem volt rokonuk, aki hivatalosan

befogadta volna őket – a bécsi menekültábrába. Végül a bécsi svájci követéségen kaptak menekültstátuszt. Zsófia édesapját hamarosan egy St. Galleni cégnél alkalmazták tervezői státuszban.

Mivel a gyerekekkel kockázatosabb és nehezebb lett volna átmenni a határon,

emellett nyilván a menekülsors megpróbáltatásaitól is szerették volna megkímélni őket, a hatéves Zsófia és négyéves öccse a nagybátyjánál maradt,

amíg rendeződött szüleik helyzete.

A család tíz hónap múlva, Ausztriában egyesült. Végül Zürichben telepedtek le, és bár a későbbiek folyamán még egyszer költöztek, a szülők már harminckét éve ugyanabban az utcában, a zürichi Limmat-folyó partján élnek. Zsófia édesanyja fogorvosi munkáját folytatta Svájcban, édesapja pedig mérnöki doktorátust szerzett a világhírű ETH egyetemen (Eidgenössische Technische Hochschule).

Zsófia St. Gallenben kezdte, majd Zürichben folytatta az iskolát, nulla nyelvtudással. Talán ennek a „mélyvíznek” köszönhető, hogy jelenleg angolul, franciául, németül (Hochdeutsch) és svájci dialektusban is folyékonyan beszél. Más kérdés, hogy a legszive-

sebben magyarul szólal meg, mivel az anyanyelvén érzi magát a leginkább határozottnak.

Hamar befogadta őket az '56-os

és erdélyi magyarokból álló, igen összetartó közösség. A szülők a kezdetektől szorgalmazták, hogy Zsófiák a bekapcsolódjanak a kinti magyar cserkészmozgalomba, magyar táncházba és magyar vasárnapi iskolába járjanak hétfőre, valamint az anyanyelvü-

val országos versenyt nyertek magyar történelemből, emellett németből is a legjobbak között végzett az országos tanulmányi versenyeken.

Az érettségit követően Budapesten szeretett volna tovább tanulni, de szülei lebeszéltek erről, mivel nem akarták,

kön olvassanak. Zsófia mindig imádta a könyveket, és amikor közeledett a továbbtanulás időszaka, úgy döntött, hogy az anyanyelve megőrzése érdekében német-magyar kéttannyelvű gimnáziumban szeretne érettségizni.

Négy évig Sopronban, erdélyi származású nagymamájánál lakott. Nagyon sokat kapott a várostól, valamint a Berzsenyi Dániel Evangélikus Gimnázium és Líceumtól. Igaz, adott is. Csapatá-

val szétszakadjon a család, és idősebb volt, hogy rendeződik a svájci állampolgárság kérdése is.

Végül a Chur nevű városban végzett főiskolai hotelmenedzsment szakot. Mindig érdekelte a turizmus, az emberekkel való foglalkozás, határozott alkatához pedig közel áll az irányító szerepkör, a menedzserei munka.

Több négy-, ötszáztagos hotelben dolgozott, valahogy mégsem érezte magát

elégedettnek. Beiratkozott egy zürichi humán erőforrás-főiskolára, és az újabb diplomával HR-feladatokat látott el több cégnél. HR és adminisztráció vezetőként dolgozott az egyik legnevesebb fejadáscégnél, ahol a legmagasabb szintű gazdasági és politikai vezetők fordultak meg. Ugyanakkor igazgatói tanácsadóként tevékenykedett Svájc legnagyobb, egyebek mellett a bankjegyek nyomtatását is végző kiadóvállalatánál.

Ennek ellenére még mindig úgy érezte, hogy több van benne. „Sosem szerettem az alkalmazotti létet, a mókuskereket, a négy falat” – mondja erről. Bármennyi bizonytalanságot is jelent a vállalkozói lét, ezt érzi magához közelebb. Mivel továbbra is Magyarországra vágyott, amikor elvált a svájci férjétől, úgy érezte, megérett a helyzet, hogy kövesse a szívét, „haza”.

„Neked elment az eszed!”

Valahogy így kommentálta döntését magyar baráti köre. Nem értették, hogy ha valaki végre svájci állampolgár lehet és olyan háttérrel, nyelvtudással, iskolákkal, kapcsolatokkal rendelkezik, amelyek lehetővé teszik a munkahelyek közötti válogatást, miért akar Kelet-Európában szerencsét próbálni.

Azt mondja, ő is szereti a jó élet-körülményeket, de az élet, az öröm, a boldogság, a siker több ennél. „Mélységet”, kiteljesedést akart. Legfőképpen a gyökerei, a honvágya és a nemzetudata hozták haza.

Mindig is érdekelték az ingatlanok, ezért Budapesten az Otthon Centrumnál helyezkedett el 2017-ben. Kapott közben több, anyagilag kecsegtető ajánlatot a svájci-magyar kereskedelmi kamarától és svájci kötődésű cégektől, de lojalitásból, elkötelezettségből az ingatlanközvetítés mellett maradt, amely mai napig a „szenvédelye”.

Türelmének, kitartásának és sikerorientált tárgyalási képességének köszönhetően évről évre több díjazásban és szakmai elismerésben részesült a cégnél. Azt mondja, az ingatlanközvetítés jövedelmező lehet, de igazából a siker-

élmény motiválja és főképp az, hogy emberekkel foglalkozhat és segíteni tud.

Százhalombattára, ahol másfél éve nyitott irodát, a szerelem hozta. Párjával, Pátkai Zsolttal, nagyon jól kiégészik egymást az üzletben is. Már az első évben országos elsők lettek az akkor nyitott irodák között, annak ellenére, hogy csak hat hónapot üzemeltek. Tavaly novemberben pedig az összes agglomerációban működő Otthon Centrum közül nyerték el az elsőséget. Idén az első évi teljesítményük három-négy-szeresét is elérhetik ütőképes és motivált értékesítői csapatuknak köszönhetően.

Zsófia kemény, szigorú főnökként jellemzi magát, akire azonban a legféltebb titkait is rábízhatja egy beosztott. „Sokat adok, de el is várok.”

A siker belülről jön

Zsófia szerint magyar lelkületű nevelésüknek köszönhető, hogy nemcsak ő, hanem az öccse is itthon telepedett le. Sopronban dolgozik fogorvosként. Zsófia úgy gondolja, sikerült bizonyítani, hogy Magyarországon is meg tudja valósítani azt, amit Svájcban, sőt, többet. „**Nem az számít, hogy milyen a kormány vagy az életszínvonal, mert a siker belülről jön, hit és önbizalom kérdése. Arról szól, hogy egyedül én felelek az életemért, nem más.**”

Szerinte, akik szeretik, amit csinálnak, rendelkeznek ilyen belső erőforrásokkal és hajlandók fejleszteni önmagukat, bármivel foglalkoznak, fellendülnek. Kedveli az önfejlesztő, motivációs könyveket, és fontosnak tartja, hogy minden megtett lépést értékeljen. „**Sosem azt nézem, hogy miért nem tartok már itt vagy ott, hanem mindig azt, hogy hol tartottam tavaly, és mennyit haladtam ahhoz képest és ezt tudni kell értékelni.**”

Most szeretnék itt maradni

Beszélgetésünk alatt többször is megemlíti, hogy negyven éve alatt négy országban élt és vagy negyvenszer költözött. Mindig szeretett utazgatni, most azonban szívesen marad a hazai tájakon. Nagyon megszerette Százhalom-

battát. Kedveli a sokszínűségét, közte Óváros, szűkebb lakhelye vadromantikáját. Büszke a Makovecz-templomra, a tisztá, rendezett, virágos közterekre, amelyek kapcsán svájci vendégei is azt mondják, mintha otthon lennének. Amikor meglátja a három kéményt, akkor már benne is megszólal a sokak számára ismerős érzés: hazaértünk!

Miért Magyarország?

Bár szeretné a magyar állampolgárságot is megszerezni, úgy véli, a nemzeti identitást nem ez határozza meg, hanem, hogy „**milyen nyelven beszélsz, álmodsz, gondolkodol**”. Számára „**nincs erdélyi magyar, és nincs magyarabb magyar! A magyar, az magyar, és egyenértékű a világ bármely pontján.**” A történelem viharai, a nemzet traumái az ő családját sem kímélték. Minden birto-

kuktól megfosztotta őket a háborút követő államosítás, és többször kellett a nulláról kezdeniük, de legalább megtanulták ezt is.

Nemzethez tartozás nélkül nem lehet teljes életet élni, nem lehet „mélysége” az életnek - mondja. A nemzeti kultúránk, az anyanyelvünk, a zenénk, a konyhánk, a borkultúránk, az ünnepeink, olyan testi-lelki táplálékot jelentenek, aminek a valódi értékét csak akkor fogjuk fel, amikor nélkülöznünk kell,

amikor meg kell küzdeni érte.

Zsófiának a mai napig fáj, hogy Erdélyben kisebbségként kezelték egy végtelenül igazságtalan történelmi döntés alapján. „**Miért Magyarország szenvedte el Trianoni békediktátum legnagyobb büntetését, annak ellenére, hogy nem volt független állam, és nem tartozott a háború kirobbantói közé. Románia például csak az utolsó pillanatban állt át a győztesek oldalára, megszegve ezzel a nemzetközi katonai szerződéseit is!**”

Nemcsak mélyen igazságtalannak, hanem irreálisnak és jogilag is megkérdőjelezhetőnek tartja a trianoni békeszerződést. „**Sokan asszimilálódnak, de szerencsére vannak még olyanok, akik nem felejtik el a gyökereiket, és van hitük küzdeni a történelmi Magyarország helyreállításáért.**”

Nagyra értékeli anyanyelve szókincsét, kifejezés-gazdagságát és, hogy

a szótövek „örzik a múltat.” Erősebbnek érzi magát, ha magyarul beszélhet.

Úgy véli, ezeknek az értékeknek a megőrzése és a nemzeti összetartozás adhat erőt és hitet, hogy ne vesszünk el a „pörgős”, felszínes világban.

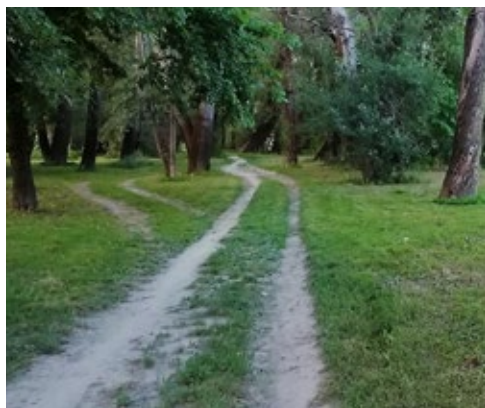
Sokat köszönhet a szüleinek, édesapjától kitartást és bátorságot, édesanyjától egészséges alázatot és előítélet-mentességet tanult. A legnagyobb ajándéknak mégis azt érzi, hogy magyarnak született. **CK**

Szabó Gábor beszámolója

A képviselő naplója

Egy tartalmas és pihenéstől mentes két hónapon vagyok túl. Július 6-7-én bizottsági, 9-én pedig testületi ülésel folytatódott a munka az Önkormányzatban. Az évekkel ezelőtt felvállalt önkéntes feladatok sokasága immár súlyos teherként nehezedik

városunk költségvetésére, az állam által kivetett szolidaritási adó, de legfőképpen a járványügyi helyzet és az abból adódó jövőbeli kilátástalan gazdasági helyzetnek köszönhetően.

Változások: Fizetni kell a zöldhulladék elszállításáért, a 65 év felettieknek a szemétszállításért, a Gondozóházban belépési díj és térítési hozzájárulás lesz bevezetve, a bölcsődében is gondozási díjat kell fizetni.

A város több pontján térfigyelő kamerarendszer lesz telepítve az illegális személtelakások visszaszorítása érdekében.

Július elejével többszöri kérésemre, lakossági nyomásra (a KÖVIZIG feladatát ellátva) a Hivatal levágatta az Óváros kedvelt kirándulóhelyén, a Duna-parton az immár 2 méteresre nőtt aljnövényzetet.

A kertészeknek is sok munkájuk akadt a településrésznünkön, a Natura 2000-es területen csak a kidőlt fák feldarabolását végezheték el. A Sirály játszótérnél található Millenniumi tölgy száraz ágait is levágták. A villanyvezetékre felfutó növényzetet is levágták a Körtefa utcában.

A lakók igényeinek megfelelően a Petőfi Sándor utcánál és a Kossuth Lajos utcánál a muskátlis virágládák át lettek csoportosítva, mert így biztonságosabban tudnak kihajtani az utcákból.

A Kormányos utca lakóinak a jelzésére egyenrangú kereszteződést jelző piktogram lett a Hajós utca útburkolatára felfestve. Az Eperfa utcában egy újabb köztéri hulladékgyűjtő került ki a kutyasétáltatók öröme. A Körtefa utcában kijavították az útburkolatot, ami egy 3 évvel ezelőtti gázbekötés alkalmával lett megbontva.

A régi óvodát is megvásárolták, ahol ezután egy magánóvoda fog működni.

Késéssel, de kihelyezésre került a közkedvelt Sirály játszótérhez egy mobil WC.

Több elsősorban közösségi, városszépítő akcióban tettük szebbé környezetünket önkéntesekkel. Friss festést kapott a 99 darab Szabadság utcai korlát, a Duna-parti játszótér faelemei is megújultak.

A 110 éves Szent László templom külsőjében is változás történt. Ezeket a közösségépítő tevékenységeket a továbbiakban is folytatni fogom, hiszen minden alkalom-

mal újabb emberekkel és ötletekkel találkozhatok.

Augusztus 5-én Polgármester úrhoz kértem időpontot, hiszen több dologban szerettem volna kikérni a véleményét, valamint nekem is szükségem volt információkra.

Az új zöldhulladék elszállítási rendszer (a régi rendelet be nem tartása miatt is) elégedetlenséget váltott ki, leginkább az óvárosi településrészekben élők körében. Az eddig nem megfelelően kihelyezett zsákok és nyesedékek, ágak miatt a kukás megoldást szavazta meg a képviselő-testület. A civilek általi „közvéleménykutatás” eredményeként, nem a fizetőssé tétel hanem inkább a véleménykérés elmaradása okozott felháborodást. Sajnos mindenkinek elfogadható rendeletmódosítás nem történhetett, de a szeptemberi testületi ülésre a módosítást fogok benyújtani, hogy legalább a megfelelően feldarabolt ágakat ki lehessen tenni kötegelve a gyűjtőedények mellé.

A Lehel utcai Köbüki játszótérre a 2019-es évben telepített kosárpálya kapcsán érkezett egy panaszlevél Polgármester úrhoz, ennek megoldásában kérte a

segítségemet. A közösségi média segítségével és a helyszín környezetében lakók meghallgatása után született egy köztes, remélhetőleg mindenki számára elfogadható döntés: a kosárpálya 9-12 és 15-20 óra között használható, és a labdafogó kerítés meg lesz magasítva.

Érd MJV Önkormányzatán volt az EuroVelo 6 kerékpáros útvonal tervezés megkezdése előtti egyeztetés. Az Érd és Százhalombatta közötti 4 km-es szakasról tartott megbeszélésen részt vett a NIF Zrt. illetve a kivitelező RODEN Mérnöki iroda képviselője.

A régi óvoda eladása kapcsán (ahol magánóvoda) lesz, ismét felmerült a Téglagyári-völgy hasznosítása. Ezzel kapcsolatban leginkább az óváros nyugalmit nem veszélyeztető eshetőséget tudok csak támogatni.

A RÉV ABC-vel kapcsolatban még nincs érdemben új információ, mint ahogy a Kulturális Alappal kapcsolatos jövőbeni változásról, ami ugye a közkedvelt Százhalom magazin jövőjére is kihat. Abban egyet-

értettünk, hogy a „feketeleves” csak most következik. A 2021-es év nem igazán ke-

cseppet semmi jóval, de a mostani intézkedéseket meghozva talán elkerülhető, hogy a város felélje a tartalékait.

A nyári hónapokban a Zenálkó Etel óvárosi közösségi házban megtartott fogadóóráimon leginkább felmerülő problémák: póráz nélkül sétáltatott házi kedvencek, építkezések okozta negatív hatások, esőzések okozta vízelvezetési hiányosságok, a közlekedési morállal a többség még mindig elégedetlen.

A járványügyi helyzetnek megfelelő-

en elmaradtak a városi rendezvények, de úgy éreztem, hogy a kormányzati rendelkezéseknek megfelelően az egészségügyi szabályokat betartva egy óvárosi családi nap a falusi sportpályán, még a szigorítások előtt megtartható, amiről Polgármester úr is tájékoztatva lett. Ezen a rendezvényen lehetett ijázkodni, lézeres puskával lőni, megismerkedni a cserkészettel, palacsintázni, lángosozni, kürtös kalácsozni, vattacukrozni, fagyizni tűzoltó autóval, illetve a Rendőrség bűnmegelőzésével ismerkedni, főzőversenyen részt venni és a legfontosabb egy igazi falusi bolhapiacra árulni, válogatni.

Szeptember 8-9-én reggel 7-18 óra között Óváros legtöbb utcájában áramszünet lesz, de erről minden érdekelt kapott értesítést.

Következő fogadóóráim augusztus 27-én 16-17 óra között, 17-18 óra között Nagy Balázs alpolgármester úr is válaszol a feltett kérdésekre.

**Tisztelettel:
Szabó Gábor
települési képviselő**

Óvárosi Családi Napok

Augusztus 22. – óvárosi sportpálya

Szalai Attila, a séf

Finomakat főz a résztvevőknek. A testvérem révén, aki óvárosi lakos, szorosabban kötődik ehhez a településrészhez.

- Nem csak a testvérem lakik Óvárosban, akihez kötődöm, hanem nagyon sok barátom és ismerősöm is. Fontosnak tartom a közösségi érzés erősítését. Pont ezekben az időkben nélkülözhetetlen ez az érzés,

mert a lakótelepen ahol lakom, sokan bizony tömeges magányban élnek. Nekünk képviselőknek az is a dolgunk (szerintem), hogy ebből a negatív életérzésből kiköntsük az embereket, és alternatívát mutatva nekik. A közösség és a közösségi érzés, a valahová tartozás alternatíváját! A tiszteletbeli tagság nagy megtiszteltetés számomra és köszönettel elfogadnám

És hogy mit főztem a mai napon? Elsősorban a szervezőkre és a közreműködőkre gondoltam, hiszen a későbbiekben lett elég étel a rendezvényen, amiből mindenki kóstolhatott kedvére. Én friss tepertővel készültem reggeli gyanánt, és egy kis kakastarjé szalonnával. A tepertő alapanyagai liba, kacska, csirke, fiatal vaddisznó, sertés és szürkemarha nyers zsiradékaiból állt össze, amit lila- és vöröshagymával, paradicsompaprikával, savanyúsággal és friss kenyérral kínáltam mindenki számára. A nyersanyag úgy 10 kg volt, ami kisült formában délelőtt 10 órára el is fogyott.

Kanicsár Betty, szervező

Az óvárosi családi napon újraéledt a bolhapiac. Kanicsár Betty szervezőt kérdeztük, hogyan sikerült és lesz-e folytatás?

- Több mint fél éve nem dolgozom már a piacon, de így is nagyon sokan megke-

resnek akár személyesen, akár a közösségi médián keresztül, hogy tudok-e valamit a bolhapiacról, lesz-e még az idei évben. Mivel érdemi választ nem tudok adni, ezért felmerült bennem, hogy a családi nap keretein belül, akár lehetne is rendezni egy bolhapiacot. Igaz, nem sok idő volt a meg-

megér. Köszönet illeti Szabó Gábor képviselőt és Katona Istvánt, a VUK SE elnökét, hogy egy emberként mellém álltak és biztosították a helyet.

Mondanom sem kell, azért azok az igazi bolhapiac-fanok, akik a piacra is ki szoktak menni, ott voltak. Köszönet érte nekik! Nem voltunk sokan, kilenc árus volt, köztük gyerekek is. Szerintem mindenki nagyon élvezte. Családias hangulat alakult ki. Érdekes módon most inkább használati tárgyakat hoztak az eladók, kevesebb volt a ruhanevelő, mint a bolhapiacon általában lenni szokott. Két amerikai - nagyszülőknél nyaraló - kislány is volt az árusok között, nagyon élvezték a helyzetet. Bár náluk garázsviszár néven mindennaposak az ilyen „vásárok”. Persze mondanom sem kell, hogy amit kiáruztak, azt szerintem rögtön el is költötték. De persze annak is megvan a maga filingje. Egy idős néni a kis kincseit hozta ki. Voltak nála régi mesekönyvek, mindenféle kis nipppek. Mindegyiknek nagy keletje volt. Még a neten keresztül is foglaltak tőle könyveket.

Többen megjegyezték, hogy milyen jó ötlet és jó lenne, ha minden hónapban lehetne bolhapiacot tartani. Persze az ötletek, gondolatok hamar szárnyra keltek, szóba került akár egy karácsonyi vásár lehetősége is az Óvárosban. Mert miért is kellene, hogy mi kimaradjunk bármiből is?

szervezésre, és sokan elutaztak a hosszú hétvégére, de úgy gondoltuk, egy próbát

Loós Attila - Íjászok a Családi Napon

A Battai Íjászok is bekapcsolódtak az óvárosi családi napi eseményekbe. Vezetőjüket, Loós Attilát kérdeztem, hogy a több hónapos kényszerleállás mit okozott a népszerű sport életében?

- Már a koronavírus-járvány első pár hónapja is a többi közösségi rendezvényekhez hasonlóan kényszerpihenőre ítélte bennünket is. A szakemberek azt mondják, hogy várhatunk egy második hullámot is, így nehéz tervezni.

A Régészeti Park a járvány miatt zárva tart, ezért nemhogy a versenyeket, de az edzéseket is lecsökkentettük.

Gondolkodunk a következő évi táboroztatáson. Már kaptunk helyet, az edzéseket ki kell találni, hogy hol folytassuk, ha nem szigorítanak, mint ahogy naponta halljuk akár a környező országokban is.

Örültünk a lehetőségnek, hogy a családi napon tudunk újra egy kicsit íjászolni. Sok gyermek érdeklődőt vonzott, így bizakodó vagyok a továbbiakban. Az eddigi táboro-

zások jó híre szájról-szájra járt, remélhetőleg talán a jövő évben már visszatérhetünk az edzésekhöz, versenyekhez.

Vállalkozom, tehát vagyok

Vanília illatú álmok

Hihetetlen teljesítményekre képes az ember, ha a saját útját járhatja, ha a saját elképzeléseit, terveit valósíthatja meg, ha olyasmivel foglalkozhat, amivel azonosulni tud, és amiben mélyen hisz. Mindez nem jelenti azt, hogy könnyű lenne ezen az úton járni, vagy egyáltalán ráatalálni. Szerencse, kitartás, bátorság, éberség és nagyon sok tehetség kell hozzá. A badacsonyi La Ténében több ilyen saját út fut össze. Története egy – rengeteg munkával, ambícióval és tehetséggel – megvalósított közös álom.

Sokan ismerik Százhalombattán a **Hájos-családot**, hiszen évtizedek óta a városban élnek és dolgoznak. Akik pedig ismerik őket, talán arról is hallottak, hogy egy bő éve hatalmas fordulatot vett az életük. Közös vállalkozásba fogtak, amelybe nemcsak megtakarításukat, hanem álmaikat, vágyaikat, szenvedélyeiket is „befektették”. Így jött létre a **La Tène Badacsony Desszertműhely és Kávéház**.

A régészek a La Tène svájci faluban felfedezett fontos lelőhelyről nevezték el az ókori kelta népek közös műveltségét La Tène kultúrának, amely az időszámításunk előtti ötszáz évben a Dunántúlon is meghatározó volt. „A női-férfi egyenjogúság, a természet szeretete, a szőlő- és borkultúra olyan értékek, amelyek közel állnak hozzánk” – meséli a névválasztásról Szal-

ma Lili, Hájos Györgyék újdonsült menyee, a nagyobbik fiú, Hájos Bálint felesége, aki a marketing és kreatív vonalat viszi a családi vállalkozásban.

A Badacsony-környéki kávézó eredetileg az anyósa, Mészáros Mariann régi álma volt. Sokat jártak ide nyaralni és tapasztalták, hogy nincs reggeliző-kávézó a környéken. Amikor pedig megtudták, hogy kiadó a régi postahivatal épülete - kilátással a tóra és számos más vendéglátóhellyel a közelben -, úgy gondolták, elérkezett az idő.

Tapasztalatuk ugyan tényleg nem volt, de megvolt bennünk a szenvedély és az elhatározás, hogy minden részletében jól – különlegesen, eredetileg – akarnak csinálni. Nem mellékesen rendelkeztek egy tehetséges cukrásszal Hájos Bálint, baristákkal

Hájos Gergő és barátnője, Pallagi Luca, valamint grafikussal és marketingessel Szalma Lili személyében. A szülőkkel együtt hatan kezdték meg a tervezést - éppen egy éve. Lili szerint a megvalósítás legnehezebb része a pandémiás helyzet miatti bizonytalanság volt. Végül azonban még jól is sült el, hogy május 31. helyett csak június 6-án tudtak nyitni. Bálintnak így is csak pár hete maradt a süteménykínálat végleges összeállítására.

A fogadtatás valamennyiüket meglepte. A La Tène-nek óriási a sikere, a forgalom pedig valósággal sokkoló. Az első naptól kezdve „kapkodják a levegőt”, és visszatérő vendégeik vannak.

Kemény kis csapatépítő tréning lehet a legszűkebb családdal dolgozni reggeltől estig, állva a nyaralóvendégek ostromát, miközben egyiküknek sincs vendéglátás tapasztalata – vetem fel Bálintnak. Azt mondja, valóban kritikus időszak volt az első hét, a hirtelen jött érdeklődéssel nehéz volt megbirkózni, de azóta már fix beosztással és több plusz alkalmi munkavállaló segítségével dolgozik a csapat.

Lili arra törekedett, hogy a berendezés minden részletében tükrözze a koncepciót

– az egyedi antik vázáktól a keramikuskokkal együttműködve készített tányérok és poharakon keresztül. Tervezett egy mosható vászontáskát is, amely amellest, hogy csinos reklámhordozó, a környezetvédelem fontosságára is ráirányítja a figyelmet. A vendégek pedig értékelik ezt a gondoskodást és igényességet, elismerik az odafigyelést.

A desszertműhely elnevezéssel azt szeretnék jelezni, hogy többet nyújtanak a hagyományos cukiknál. A legjobb alapanyagokból készítik a legjobb termékeket, és mindent helyben állítanak elő – mondja *Bálint*, aki sokáig hivatásos sportolónak készült. Hosszú évekig versenyszerűen kajakozott, de idővel rájött, hogy nagyon telített a hazai élvonal, rendkívül nehéz tartósan benne maradni. Gazdálkodás-menedzsment főiskolát végzett, mivel fontosnak tartja a diplomát, de igazából valami olyan foglalkozásra vágyott, amely korlátlan fejlődési lehetőséget kínál és kézzelfogható, azonnali eredménye van.

Egyik nap felkelt, és rájött, hogy cukrász akar lenni. Elvégzett egy OKJ-s képzést, majd egy budai cukrászdában szerzett szakmai tapasztalatot, azóta pedig rendszeresen csiszolja tudását, videókat néz,

dal kóstoltatott, nem szeretik a túlságosan édeset. A fagylaltokat szintén saját maga kísérletezi ki. A gyümölcsöket, lekvárt,

sával van elfoglalva. Kicsit még szürreálisnak érzi a tempót, de abban bízik, hogy ősztől megpihenhetnek, és lesz idő átgon-

szörpöt helyi termelőktől, a tejet egy zaegerszegi üzemből, a vaját és a tejszínt viszont Franciaországból szerzi be, mivel helyben nem megfelelő a zsírtartalma. A pisztácia és a törökmogyoró paszták Szicíliából érkeznek, mert az ottani magvak

dolni, milyen irányban terjeszkedjenek tovább, mit fognak csinálni a holszezonban.

A La Tène Bálint, Mariann, Gergő és Luca számára főállás, Lili továbbra is vállal egyéb kreatív megbízásokat, Hájos György pedig a Dunai Finomítóban dolgozik. A családfő és befektető úgy gondolja, idővel véglegesen letelepednek majd Badacsonyan vagy a környékén. Egyelőre azonban még sok szállal kötődnek Százhalombattához, ahol a szülei is élnek.

C.K.

külföldi mestercukrászok receptjeit tanulmányozza. Rengeteg féle péksüteményt készít kézzel hajtott levelestésztából. Sok mandulát, diót, pisztáciát, szezonális gyümölcsöt használ.

A receptúra kidolgozásakor a család-

a legjobb minőségűek.

Bálint reggel hatkor kezdi a tészták kelesztését, sütését, hogy a vendégeket minden nap 9 órakor friss péksüteményekkel tudják fogadni. Délutánig azután a többi sütemény és a másnapi kínálat összeállítá-

SZÁZHALOM

Óvárosi Községi, Közéleti Folyóirat

Megjelenik havonta

Felelős kiadó:

Jován László,
a Hírhalom Egyesület elnöke

Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Postacím: 2440 Százhalombatta,
Csenderics út 4.

Tel.: 06-30-966-8079

www.szazhalom.hu

ISSN szám: 2559-9860

Nyomdai munkák:

Hírhalom Egyesület, Százhalombatta

Támogatta Százhalombatta város
önkormányzata

Nemzeti
Együttműködési
Alap

MINISZTERELNÖKSÉG

BETHÉN GÁBOR
Alapítvány

Beszélgetés Győri Balázs István katolikus plébánossal

Méltón szeretném képviselni egyházamat

Az utóbbi hetekben szokatlan érdeklődést váltott ki a médiában egy 2020. június 24-én felszentelt katolikus pap személye. Interjúkat készítettek vele, bemutatkozó filmet forgattak. Győri Balázs István egyik első miséjét Százhalombattán mutatta be az óvárosi Szent László templomban, július 16-án. Lapunk, hagyományaihoz híven, mivel személye kötődik az Óváros-hoz felkértük egy hosszabb beszélgetésre.

- Hogyan alakult ki a mi a magyarázata ennek a kapcsolatnak, hogy ennyire közel került az itt élőkhez?

- Az életem a véletlen folytán úgy alakult, hogy egy ideig itt éltem közöttük a plébánián. Nagyon megtetszett az itteni környezet, és megszerettem a falusi híveket. Nagy öröm volt ez nekem, hogy bár kicsiny a közösség, de összetartó, családias. A szívem is húzott ehhez a templomhoz.

Egy ominózus napon sétáltam hazafelé Komlóra, ami kb. 200 kilométer Budapesttől. Külföldi munkából tértem haza, ahol fél évet töltöttem, de csúnyán átverték, így aztán hazajöttem. Sikerült is hazakeveredni.

A Népligetről indultam gyalog, ballagtam az út mellett, amikor megállt mellettem

egy autó az Érd és Százhalombatta közötti körforgalombanál. Az autó vezetője megkérdezte, hogy hova megyek, én elmondtam. Segített hazajutni Kelenföldről, felvett, mondván, hogy gyalog messze van és bevitt a Makovecz-templomig. Beszélgettünk, aztán hazaérve felvettem vele a kapcsolatot. Ő volt Illéssy Mátyás, Százhalombatta plébánosa. Ez a találkozás 2012-ben történt.

Sikerült is itt munkát találnom és egyszer felvetette, hogy mi lenne, ha ide költöznék. Egyszerűbb lenne a munka és a tanulás is. Befogadott, először a faluba a plébániába, majd a Szent István templomba, a paplakba.

- Nem kerülhetjük el azt a kérdést, amiről más interjúkban beszélt, hogy már a külseje elárulja cigány származását. Mit gondol, ez befolyásolta ezt a szokatlan érdeklődést, amit pappá szentelése keltett?

- Nem tudom, de nem hiszem. Nem mondták, vagy éreztették velem. Talán inkább, hogy még nagyon fiatal vagyok: 28 éves, és ebben a korban, aki cölibátusra szánja el magát, érdekes lehet. Egy ilyen fiatal srác elég nagy port kavart úgy gondolom. Persze biztos benne van az is, hogy cigány vagyok. Ez azért nem gyakran fordul elő az országban.

- Beszéljen a gyermekkoráról, hol és milyen családban nőtt fel? Tervezte az életét, vagy sodródott, nem eldöntve mi is akar lenni? Mi érdekelt a humán vagy a reál tantárgyak?

- Komlón születtem 1992-ben. Édesanyámnak én vagyok az első gyermeke. Nagyon fiatalon szült, nem volt még 18 éves, ezért a nagyszüleim neveltek. Az édesapámat nem ismertem, bányász volt Komlón, de

még a születésem előtt egy bányaozlásban meghalt. Édesanyám később férjhez ment, hat testvérem született: öt lány és egy fiú. Komló még a kommunizmus idejében lett város, de aztán minden megváltozott a bányák bezárásával. Már semmi nem a régi, a dicsőség megkopott.

Az általános iskolában két helyre jártam. Kiskoromban rendőr szerettem volna lenni, de felmerült a katonaság is, de igazán egészen sokáig a rendőrség volt, ami igazán érdekelt. Mindkettőnek a rendfenntartáshoz van köze, ami nem is esik messze a papi hivatástól. Ott a fizikai és a világi törvényeket kell betartatni, itt az egyházi és az isteni törvényeket.

Foglalkoztatott a tanárság, szerettem a kémiát, matematikát, fizikát. Már az általánosban is informatika volt a fő tantárgy, így aztán a középiskolában, mikor választani kellett adott volt az informatika.

Szerettem olvasni is, a középiskolában beleszerelmesedtem a krimikbe, de mondhatni mindenevő vagyok. A romantikus könyvek kissé messze állnak tőlem. Nagyon sokat jártam könyvtárba. A hátsó borítón elolvastam a történetet és aszerint válogattam az olvasnivalót.

- Édesanyja hogyan fogadta, hogy pap lett a fiából? Gondolom nagyon büszke lehet.

- Meglepően jól fogadták, nemcsak édesanyám, de a család is. Nem vallásosak, de senki nem tud az Istenhez semlegesen viszonyulni, így őket is megérintette a papság, az a hívás, ami engem is. Tudom, hogy édesanyám büszke rám, nemcsak azért, hogy pap lettem, de én vagyok az első a családban, akinek diplomája van, kettő is. A testvéreim is tanultak, főleg középiskolában, szakmát szerettek. A nagyobbik húgomnak két szakmája is van, az egyik virágkötő, most tortákat készít. Neki már családja is van, két gyermeke.

- Mennyire örizte meg a család a hagyományokat, nyelv, öltözködés, ételek? Mennyire összetartó egy cigány család, jobban, mint a magyarok?

- Itt javítanom kell, mert mi is magyarok vagyunk, pontosabban cigány nemzetiségű magyar állampolgárok. Összetartóbbak

vagyunk-e? Talán igen. Nálunk is van, hogy fagyos a hangulat, de ha baj van ez változik.

Tartjuk-e a hagyományokat, a nyelvet? A nagyszülők szintjén inkább, de ott sem teljesen, szülőknél már nem volt meg az, amiről az emberek a hagyományos cigány kultúráról gondolkodnak. A családban ugyan egymás között beszélnek a nyelvet, vannak nagynéném, akik tudják.

Én a nagymamámtól folyamatosan ezt hallottam, de én már inkább csak megértem, de nem beszélem. Ennek fő oka, hogy nem hallom napi szinten, így lassan kopik az a tudás is, ami megvolt.

- Atya, mekkora utat járt be emberileg, hitéletileg, míg magában eldöntötte, hogy pap lesz, tudva, hogy a választása jó esetben egy életre szól? Más ember hat-hét pályán is dolgozhat életében, egy pap nem.

- Komlón volt egy nagyformátumú atya, a Laci atya. Ő biztosan nagy hatással volt rám. Egy ominózus pillanatra azért emlékszem. Egy barátommal sétáltam, mikor arról beszélgettünk, hogy van-e Isten vagy nincs? Elváltunk és akkor gondoltam először a papságra, hogy talán belőlem is az lehet. Ez a pillanat elmúlt, de akkor még nyolc, kilenc éves lehettem, de később többször gondoltam rá.

Mekkora utat jártam be? Ez hosszú történet. 2012-ben egy matek érettségi után ott hagytam az iskolát. Ez egy nagy maflaszág volt az életemben, amit elköttem. Megéltem mélységeket és magasságokat is mind a hitben, mind az életben, de 2014-ben azért sikerült leérettségiztem.

Illéssy atyával nem szakadt meg a kap-

fel, de pont akkor nagyon érdekelt a tanárság. A felköltözésnek ez volt a fő oka, mert innen több lehetőségem volt tovább tanulni. Főiskola, egyetem, Komlóról ez nehezebb lett volna.

Amikor felköltöztem Battára, tanultam, besegítettem a plébánián. Telt múlt az idő, és egyre közelebb kerültem az oltárhoz. Egy ideig hátul álltam, majd Mátyás atya többszöri unszolásra elkezdtem ministrálni a Szentmiséken.

Közvetlen a papságra való jelentkezésem előtti nyáron éreztem úgy, hogy az Isten arra hív, hogy az Ő papja legyek. Kb. egy hétig tépelődtem azon, hogy mi legyen, majd végül az Isten „nyert”. Visszagondolva rájöttem, hogy az Úr Mátyás atyát használta arra,

gokról lemondani, családról, gyermekről. Mit kap ezért cserébe?

- A Jóistent és a hívek szeretetét. Most, hogy pap vagyok jobban belelátok a hívek életébe. Amikor a prédikáció után odajönnek

és megköszönik, hogy sokat kaptak a prédikáció által, vagy maga a gyóntatás, engem nagyon feltölt.

Embereken, családokon tudok segíteni. Nem érzem áldozatnak, sem lemondásnak. Tudtam, hogy cölibátusban kell élnem, és ezt tudatosan vállaltam, örömmel és szívesen.

- Mit jelent az Ön számára a jelen és a jövő idő? Vannak-e tervei, hogy milyen módon fog beilleszkedni egy új közösségbe, aminek mostantól már a papja lesz?

- Egy pap, amikor új közösségbe kerül megismerkedik az egyházi képviselő testület tagjaival. Ők civil személyek és valószínűleg jobban ismerik a plébániát, mint egy frissen odakerülő pap. Ez az első állomás. A következő, amikor mise után a hívekkel örömmel elbeszélgetek. Amikor már az ember jó sokáig ott van már nemcsak arról, de névről is mindenkit ismer, a családot is. Esetleg meghívják ebédre, vagy megy család látogatásra például első pénteken, amikor a pap kiviszi a szentségeket olyan hívőhöz, aki már nem tud a betegsége miatt elmenni a templomba. Ilyenkor ismerkedhet meg az ember a család többi tagjával.

Úgy gondolom, hogy a gyermekek tanítása is igen nagy lehetőség a kapcsolattartásra. A gyerek, amit hall, amiről beszélgettünk át adhatja az otthoniaknak.

Még nem vezetője fogok lenni egy új közösségnek, mert a tervek szerint Lajoskomáromba fogok kerülni a plébános atya mellé káplánnak, ő lesz a főnököm. Voltam már ott, gyönyörű vidék, Siófoktól nem messze. Segítem a munkáját és mivel felszentelt

csolatom, figyelemmel kísérte a sorsomat. Másfél év telt el a hazaköltözésem Komlóra és a Battára jövetel között. Érettségivel, képesítés nélkül nem sok helyre vettek volna

hogy beindítsa azt a papi hivatást, amely már korábban is megfordult bennem.

- A katolikus papoknak kell a hivatásuk miatt talán az emberek számára legfontosabb dol-

pap vagyok, mindent el tudok végezni, de ahhoz idő kell míg egy fiatal pap egyedül kap egy közösséget, aminek a vezetője lesz. Addig nem leszek önálló, de egy házban lakunk a plébánián. Együtt próbáljuk beosztani az időmet.

Elsősorban a püspök atya dönt, hogy hova kerülök, nem csak most, de később is. Többször van úgy, hogy az ottani plébános kér segítséget, mert nem bírja egyedül. Egy pap oda megy, ahova rendelik szolgálatra, nekem mindegy hova kerülök.

Lajoskomáromban az atyát ismerem, biztosan jó lesz ott nekem. Van ott egy katolikus iskola, ahol teljesíthetem régi vágyamat, tanítani is fogok. Az atya sokat jár be Székes-

ban legalább 25 hittanos volt és lettek elsőadózók. Ma, akik a legjobban hiányoznak a fiatalok és a gyermekek. Mi lehet ennek az oka?

- Talán azzal is összefügg, hogy az emberek, ha tiltva van valami, akkor már ellenállásból is megteszi azt, hogy valamilyen módon kimutassák a tiltakozásukat elmentek a templomba. De a népies vallásosság kihasználása is ennek az oka.

Azt gondolom, hogy ha gyermek nem megy templomba, az inkább a szülők és a nagyszülők hibája. Nem gondolnám, hogy egy pap akkora hatással van egy család életére, hogy elérje megint tele legyenek a templomok. Az egyháznak vannak kötelességei, amit a hívőknek is be kell tartani. Sokan

fehérvárra egyéb munkái miatt, ezért nagy szükség van olyan papra, aki viszi a napi ügyeket. Köztudott, hogy nincs elég katolikus pap, ezért nem egy településen látjuk el a szolgálatot, ez is nehezíti a munkánkat.

Lajoskomáromon kívül van négy plébánia, és így összesen hat vagy hét település tartozik hozzánk.

- Mennyi az az idő, amíg egy pap káplánként tevékenykedik? Az orvosoknál is van, amikor rezidensek. Egy pap meddig káplán?

- Legkevesebb egy év, de lehet akár évtized is, ahogy a püspök atya dönt. Régebben, amíg nem volt ekkora pap hiány, akár 8-10 évig is lehetett káplán valaki, de lehetne akár élet hosszan is. Most már egy év után általában a püspök atya saját plébániát jelöl ki.

- A templomba járó hívek, ahogy az egyház számára is mostanra kétségtelen, hogy egyre kevesebben járnak misére és főleg az idősebbek. A hatvanas, hetvenes évek erre nagyon jó emlékszem a vasárnapi miséken, nemcsak a nagy ünnepeken mindkét padosor tele volt, még hátuk is álltak. Egy harmincas létszámú osztály-

inkább a könnyebb út felé mennek, ennek oka lehet például a válások nagy száma. Kerülnek a folyamatos konfliktusok esetleg. Sokan úgy gondolják, hogy ha a gyerek felnő, majd akkor eldönti, hogy hisz-e Istenben van nem, de akkorra már késő, mert nem ismerte a vallást, nem szokott hozzá gyermekkorában.

A nagyfokú liberalizmus oka ezek a szélsőséges nézetek, amik ömlenek a médiából. Ezek az eszmék nagy hatással vannak a fiatalokra és alapvetően megváltoztathatja a gondolkodásukat a világról. Ezért van az, hogy üresebbek a templomok, kevés a hittanra járó. Sajnos azok a szülők, akik ott vannak a templomban, nem adják tovább otthon. Egy pap soha nem lehet olyan érdekes, hacsak bohócot nem csinál magából, mint egy TV műsor, egy jó film, vagy iszogatás a haverokkal. Nagyon fontos, hogy egyre több keresztény család legyen, ahonnan esetleg ki tudna alakulni egy következő hívő nemzedék, és ezt tovább gondolva több pap is lenne akkor. Azt gondolom, hogy aki eleve elzárkózik az Isten hit elől, azt senki

nem fogja hívővé tenni.

- Érdekelne atya, hogy van-e valamilyen hobbija?

- Szeretek olvasni, filmet nézni, ismerősökkel beszélgetni, barátokkal, szemináriumi társakkal. Mikor negyed-, ötödéves voltam, az első, második évfolyammal nem igazán találkoztunk, de ismerjük egymást. Több helyen van az országban szeminárium. Régebben minden egyházmegyének megvolt a saját papnevelő intézete, ma már kevesebb helyen.

- Lehet-e egy fiatal papnak arra gondolni, hogy idővel előbbre kerül az egyházi hierarchián? Vannak-e ilyen gondolatai? Ahhoz, hogy egy pap püspök vagy akár magasabb tisztséget betöltsön kell felsőbb képzés?

- Alapvetően lehet, de nekem biztos nincs. Nem is lennék jó, mert inkább a hívek, az emberek között szeretek lenni. Nem is örülnék neki, úgy gondolom, hogy a képességeim sem elegendőek ilyen magas beosztásra. Ahhoz, hogy valaki püspök, bíboros legyen, elég „csak” a szemináriumot elvégezni. Persze teológiailag képzettnak kell lennie. Olyan papot kell kinevezni, aki el tud irányítani egy egész egyházmegyét, tudja, hogy kit hova helyezzen, kinek milyen képességei vannak.

- Említette, hogy két évig élt a százhalombattai plébánián. Mennyire ismerte meg ezt a közösséget, talált-e barátokat. Tervezi, hogy fenntartja ezt a kapcsolatot az itteni hívekkel, vagy Mátyás atyával?

- Mindig van ilyen a paptestvérek között. Segítünk egymásnak. Most is volt egy olyan, hogy az atya nem ért rá, engem kért meg keresztelni, de végül megoldották. Van olyan is, hogy időnként cserélnek, vagy máshol tart a vendég atya lelki gyakorlatot. Szívesen jövök Százhalombattára, itt a híveket is ismerem és Mátyás atya miatt is, de jó más híveket is megismerni. Néha egy kis vérfrissítés jó a híveknek is, más prédikációt hallgatnak, új szempontok kerülhetnek elő a hit dolgában.

*

Balázs atya elmondta, hogy nagyon fontosnak tartja a hívek és a pap közötti bizalmi kapcsolatot legyen. Olyan beszélgetések is elhangoznak, ami egy embernek a legbensőbb titka. Reméli így a pályája kezdetén, hogy méltón fogja képviselni az egyházat, bárhova is kerüljön az előtte lévő évtizedekben.

A cikk elkészülése és megjelenése közötti időben Balázs atyával változások történtek. Egyéb okok miatt diakónusi szolgálati helyén, Adonyban hagyták, mint dunaújvárosi káplán. Szolgálati helye elsősorban Adony, Perkáta, Rácalmás és Szabadegyháza plébániák, Kulcs és Zichyújfalu településekkel együtt.

Jankovits Márta

A Szent László templom 110 éve

Százhalombatta az évszázadok során túlélte sok veszedelmet. Többször is elnéptelenedett a falu, de valahogy mindig sikerült talpra állni. A mai Dunafüred területén már az 1300-as években az akkori falunak volt temploma. Amit ma falunak ismerünk, az „Óváros”-ban, az itt lakóknak évszázadokat kellett várni, mire 1910-re felépült a katolikus templom, amit Szent László királyunkról neveztek el.

Szent István király egyik híres rendelete alapján, uralkodása alatt minden tíz falu köteles volt egy templomot építeni. Százhalom, ahogyan az 1700-as évekig nevezték nagyon kicsi volt ahhoz, hogy ide templomot építsenek.

Az 1695-ben ide települő, a török elől menekülő szerbek ugyan már megépítették a saját templomukat, de a katolikus hívek Érdre jártak misére és minden ügyüket az Érd-Ófalusi Szent Mihály templomban intézték.

Szerencsére az érdi plébános, Holesky Ágoston és a battai főjegyző Kovács Lajos összefogtak az itteni gazdákkal és elhatározták, hogy templomot építenek. Összeszedték a pénzt, segélyekkel, gyűjtéssel, hitellel és 1910-re készen lett az átlagos falusi nivót messze felülmúló gyönyörű templom. A felszentelésére 1910. augusztus 28-án került sor dr. Prohászka Ottokár püspök által. 1927-re gyűlt össze 10 millió korona, amivel már díszíteni és felszerelni is tudták a templomot. Vettek szobrokat, ruhafélét, harangot. Holesky Ágoston elejétől fogva szorgalmazta, segítette, hogy az akkor már Százhalombattának (1903) nemcsak temploma, de önálló római katolikus egyházközsége is legyen. Erre 1919. április 21-én húsvét hétfőn került sor, amikor a püspök úr jóváhagyta.

Az első plébános 1919. július 21-én lépett szolgálatba, nevezetesen Kéri Nándor atya. Az első templomatyák Czeiner István és Jankovits István voltak. Templomszolga id. Parhammer István, aki harangozott is.

Volt már templom, plébános is, de lakás

még nem. A templommal szemben állt özv. Marinkacsa Jakabné, a plébános az első szobájában rendezkedett be. Két hónapig lakott ott, amikor Kéri atya bátyja, a helyi főjegyző Kéri Gyula jóindulatából egy kis udvari szobából lett paplak, két évig.

1921-re a falu előljárói összegyűjtötték 15 ezer koronát, és megvették a községtől az ún. járványkórházat (soha nem használták erre a célra, üresen állt) és kijavítva a község képviselő-testülete átengedte az egyháznak. Ez már méltó plébániája lett Százhalombattának.

Felsorolni is sok lenne, hogy mennyien adakoztak, segítettek, hogy a 110 év

alatt ilyenek maradt meg a Szent László templom. Átélt két világháborút, nyolcvan aknabelövést, több helyen beázott, hullott a vakolat. Az egész épület felújításra szorult a tetővel együtt.

1949-ben került Battára Perjés Béla atya, akinek feladata lett a sok kár kijavítása, amit még az is terhelt, hogy a templomot 1950. áprilisában kirabolták.

Sok-sok utánajárással, felajánlásokkal az ötven éves évfordulót 1960-ban már elfogadható állapotban ünnepelte a falu katolikus közössége. Perjés atya még egy éneket is szerzett „Áll a templom ötven éve” címmel, amit sokáig énekeltek a hívek.

A 100 éves évfordulóra felkérte a helyi katolikus egyház vezetősége Csóka László festőművészt, hogy a régi, igencsak

megkopott falfestményeket (secccót: száraz vakolatra falfestési eljárással készült falikép) fesse meg ugyanazon szereplőkkel. Nagyon kevés idő állt rendelkezésre, de az évfordulóra készen lett.

Illéssy Mátyás atya 2003. augusztus 15-én vette át a papi szolgálatot. Azóta van gázfűtés, újak a színes ablakok, renoválták a régi plébániát, de egy ilyen régi épületen mindig van javítani való.

Források:

A százhalombattai plébánia Historia Domusa 1919-től 1940-ig

Százhalombatta római katolikus templomai

Százhalom újság 2013.

2020 A NEMZETI ÖSSZETARTOZÁS ÉVE

Csóka László

Olyan tükröket akarok,
amikben nem torzképet látok

Csóka László festőművész messziről érkezett és sohasem szűnt meg úton lenni. Gyermekkorában ébredt fel benne a vágy, hogy képzőművész legyen, és ettől semmilyen akadály nem tudta eltántorítani. Sokszor volt bátorsága „ugrani a sötétbe”, kilépni az ajtón akkor is, ha az örökre bezárult mögötte. Kapott pofonokat, és kétszer tűnt úgy, hogy nem fog felkelni a betegágyból, de gyökerekkel és szárnyakkal egyformán kapaszkodik az életbe. Az idejét arra használja, hogy beteljesítse a sorsát, ami az alkotás.

A partiumi Selymesilósván, a Szilágyságban született 1967-ben, később Zilahon nevelkedett. Apja autószerelőként, anyja varrónőként, nagyanyja bábaként dolgozott. A távolabbi felmenők gazdálkodó emberek voltak. Másfél éves korában csúnyán leforrázta magát, hosszú időt töltött kórházban, amely során édesanyja sokat rajzolt neki. Ekkor kapott kedvet hozzá ő is, amely iskolas korára szenvedélyévé vált.

Tizenegy éves volt, amikor az anyját rábeszéltek a megrendelői, hogy keressen valakit, aki képzőművészetre tanítja. Elvitte egy festőművészhez, aki azonban mindig kockákat és kúpokat rajzoltatott vele. Mivel

neki ez nem tetszett, idővel elmaradt első mesterétől, és csak később jött rá, mennyire igaza volt.

Érettségi után biológia-kémia szakra jelentkezett, de nem vették fel az egyetemre. A másfél éves sorkatonaság után egy évig járt művészeti iskolába. A barátaival gyakran túrázott a hegyekben, amely a szabadság érzésével ajándékozta meg őket a Ceausescu-diktatúra legsötétebb éveiben. Mivel nem akartak „beleolvadni a szürkeségbe”, a nyolcvanas évek végi szökéshullámmal ők is elindultak Magyarországra.

Mindenféle segítség nélkül vágott neki a zöldhatárnak 1989. március 11-én éjszaka, esőben, ködben, olykor derékig vízben három nővel és egy kislánnyal, akit időnként a hátán vitt.

A korábban kiszökött barátai biztatták, hogy menjen velük tovább nyugatra, de azt mondta, mit keresne Svédországban vagy Kanadában, ha magyarnak született. A véletlen hozta Százhalombattára 1989-ben, ahol állást és munkásszállást talált a Dunai Finomítóban. Megismerte László Bandyt és bekapcsolódott a helyi művészeti életbe. Ha tehette, utazott. Felkereste a leghíresebb európai képtárakat és hátizsákkal járta be a szentföldet. Zilahról nőült, fia született, aki azóta mérnökként végzett, a MOL-ban gyakornok.

Tíz év műszakozás és a lakáshitel vissza-

fizetése után úgy érezte, ismét eljött a váltás ideje. Túlságosan feszítette már belülről, hogy nem szentelhet elég időt annak, amit igazán akar.

A MOL-ban akkoriban indult el az első nagy leépítési hullám, mindenki tíz körömmel kapaszkodott a munkahelyébe. Amikor közölte, hogy felmond, az üzemszervező vezetője, Katona Antal először úgy vélekedett, jó döntést hozott, mert, ha összeszed egy hozzáértő szobafestő brigádot, jövedelmezhet a vállalkozás. Amikor elmondta, hogy nem erre készül, hanem képeket akar festeni, Katona Antal finoman szólva érzékelte vele, hogy ezt nem tartja racionális elhatározásnak, gondolkodjon egy hetet.

Csóka Laci gondolkodott, kilépett, és 2000 óta a művészetéből él. Részt vett a Nemzeti Múzeum és az Uránia mozi restaurálásában, festett ciprusi kolostor- és templomfalakat, ő készítette a százhalombattai Szent László templom freskóit és alkotott rengeteg önálló képet. Leginkább nagyméretű, nonfiguratív festményeket, olajjal, vászonra, mert csak ezt szereti. Részt vett számtalan önálló és csoportos kiállításon, utazó tárlata Kárpátaljától Kijevig járta be a nagyvárosokat. Tavaly novemberben Tiranában nyílt önálló tárlata, a nyárra tervezett moszkvai a pandémiás helyzet miatt csúszik.

Négy évvel az utolsó nagy ugrás, a MOL-tól való kilépés után agytörzsi infarktust kapott. Kiesett a kezéből az ecset a lakótelepi alagsorban bérelt műhelyben. Tíz napig feküdt élet és halál között, lebénult a jobb oldala, sérült a beszédképessége. Hónapokig maradt „szobafogságban”, rengeteg erőfeszítésébe került, hogy újra megtanuljon járni, fogni, rajzolni. Más talán elengedte volna, de ő éppen az újabb túlélés hatására döntötte el, hogy soha többé nem fogja letenni az ecsetet.

- Irigylésre méltó, ha valaki ennyire képes hinni önmagában, és a nehézségek ellenére is

követi a vágyait. Miféleképpen sosem volt könnyű a művészlét, különösen azoknak, akiket nem a kurzus nevel. Te hogyan tudtad megőrizni az önállóságodat?

- Sok munkával. Gyakran utazom kiállításokra és a szüleimhez, Selymesilósvára, mert időközben visszaköltöztek, de ha ott-

hon vagyok, nem telik el egyetlen nap sem festés nélkül. Az emberek látják a munkáimat itt-ott, és megkeresnek. Nem mondom, hogy nem készítek olykor kívánságra egy realista képet, de alapvetően azt festem, amiben hiszek, ami én vagyok.

2017-ben felkerültem a Balassa Intézet listájára, ahonnan a külföldi magyar hetekre delegálják a művészeket. Két éve felvettek a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületébe. Ezeket fontos állomásoknak tartom, mert azt jelzik, hogy hivatalosan is befogadott a szakma. Nem mondom, hogy nem esne jól, ha kapnék egyszer egy díjat, de biztosan nem fogok könyökölni, hízelegni, politikailag vagy más módon elköteleződni érte. Ez mindig távol állt tőlem.

- Hogyan élted meg a száz éves trianoni évfordulót? Részt vettél valamelyik megemlékezésen?

- Mivel a Szilágyságban születtem, protestáns református családban, számunkra nagyon fontos volt a magyarságunk. A valódi történelmet a nagyapámtól, az apámtól és hittanórákon tanultam. Hallottam tőlük a háborúról, Erdély fénykoráról és elvesztéséről. Remélem, amiit rám hagytak, azt nekem is sikerült átadnom a fiamnak.

Amikor áttelepültem, semmim sem volt, csak a hátziszámom és a vizes, sáros ruhám. Beálltam dolgozni, hogy valami jövedelemem és szállásom legyen, de azt láttam, hogy mások után kamionnal hozzák a hol-

mijukat, és sokan közülük ugyanazokkal a módszerekkel érvényesülnek, amelyekkel kint is: törtetéssel, besúgással, képmutatással, ügyeskedéssel. Emiatt nem vettem részt semmilyen Trianonnal kapcsolatos megemlékezésen, rendezvényen, ahogy korábban sem jártam ilyenekre. Magamban, csendben emlékeztem meg.

Sokat járok nemzetközi alkotótáborokba, és gyakran előfordul, hogy amikor este kiülünk beszélgetni, nevetünk, mert kiderül, hogy az egyik székelyföldi, a másik felvidéki, a harmadik vajdasági, a negyedik kárpátaljai, szóval mindenki magyar. És megbeszéljük, hogy milyen a magyar sors.

- És milyen?

- Kemény. Sok rokonom, barátom, ismerősöm maradt Erdélyben, akik a képviselőtestületekben, a törvényhozásban dolgoznak, és tudom, mennyit küzdenek az elvesztett kulturális javak, az autonómia minden kis darabjának a visszaszerzéséért. Bár pontként éltem meg, amikor itthon románként tituláltak, de azért nem alapítanék román nemzetiségi önkormányzatot, és nem pályáznék közpénzre, hogy csoportos kirándulásokat szervezzek az „anyaországba”. Ha haza akarok látogatni, beülök az autóba és megyek.

- Folyamatosan utazol. Milyennek látod a határon túl élő magyarok életét?

- A legnehezebb Kárpátalján, de ott sem halnak azért éhen és nagyon keményen

harcolnak a megmaradásukért. Akikkel biztosan nem cserélnék, azok a nyugaton élő magyarok, akiknek a gyerekei már nem beszélnek vagy alig beszélnek az anyanyelvüket. Amúgy is elég nagy az asszimiláció a határon túl. Fájó, mert fogyunk.

- Olyan úton váltál művésszé, amely na-

gyon rögzös volt, magadnak kellett kitaposni minden lépését, és nem is nagyon hagytad, hogy mások beleszóljanak. A családban sem voltak ennek hagyományai, és végül a fiadból is mérnök lett. Most éppen ott dolgozik, ahonnan te annak idején kiugrottál. Nem bánod?

- Nem, mert az alkotás harc, és ha nem az, akkor nincs is értelme. Nagyon hálás vagyok a feleségemnek és a fiamnak, mert mindig tolerálták, támogatták a törekvéseimet és mellettem álltak a nehéz időkben, de az alkotás küzdelem, elsősorban magaddal, hogy mit hozol ki a lelked kútjából. Van, amit meg lehet tanulni, a színlelést, a perspektívát, a síkfelületen teret alkotni, de ez a szakmai része, ami nem elég. Rengeteg szakírást olvasok, figyelem a pályatársak munkáját, a technikák és anyagok fejlődését, folyamatosan kísérletezem, de sosem fogok elérni oda, hogy hátradőlhetek és azt mondhatom, lám, milyen profi vagyok, gyártom a képeket, és milyen szép az élet.

A művészet ugyanis nem mesterség, hanem sors, amit az ember hordoz. A tehetséget megkapod, de a tudás és a munka is kell, hogy végig tudjad vinni. Olyan ez, mintha kaptam volna egy követ a születésemkor, aminek minden oldalát tükrözre csiszolva szeretném majd visszaadni a teremtőnek. Olyan tükröket akarok, amikben nem önmagam torz arcképét látom.

Megtapasztaltam, hogy sokszor milyen

véletlenül, hajszálon múlik az élet. Egyik nap vagyunk, de a holnap már nem biztos. Ezért is van meg bennem az az elhatározott kitartás, hogy ameddig el tudok, addig eljutok ezen a rögzös úton, amit nekem mért ki a sors. Tanulok és alkotok, amíg élek.

Czifrik Katalin

Családi nap a Régészeti Parkban

A battaiak őskorában

Hagyományos és megújuló. Mindkét jelző igaz volt a Régészeti Parkban 2020. július 25-én megrendezett őskori családi napunkra. Jól bevált, a látogatók tetszését már többször elnyert elemek felhasználásával ismertettük meg a gyerekeket és a felnőtteket a Régészeti Parkkal.

Ezúttal elhagyott és megtalált textil-zsákocskáknak kellett megtalálni a tulajdonosát. A keresésben be kellett járni a Parkot, így lehetett itt-ott őskori „alakokkal” találkozni. Első alkalommal bújt bele egy bronzkori bronzműves ruhájába és szerepébe **Megyeri István**, múzeumunk idén érkezett néprajzos munkatársa. A szöttek gyapjú ruhájáról felismerhető kelta füves-asszony (lehet, hogy jómagam voltam?) gyógynövények gyűjtésében kért segítséget. Eldicskedett a ruházatát a vállán

rácstot, főzte és ízesítette a kőkori egytálételt. Vadsóska magjával adott egy enyhe savanykás ízt is az ételnek. Érdeklődők számára szívesen felsorolta a hozzávalókat, a titkos fűszereket. A bízató illatok után az elkészült ételből többen repetát is kértek. A kemencénél vaskori öltözetbe bújt két munkatársunk, Orsi és Szilvi sütötték a lepényt, nagyon ügyes kezdőknek bizonyultak ebben a tevékenységben.

Őskori nagymamánk, **Petró Magdi** drótékszert, gyapjúfonalas körmönfonást készített a gyerekekkel. Kriszta játékába szívesen és aktívan kapcsolódott be mindenki.

Tóth Zsuzsi Zöld Péterről mesélt ebéd után. Kicsik és nagyok figyelmesen hallgatták őt.

Nagy örömeinkre szolgált, hogy hat új lelkes, felkészült hölgyet üdvözölhetünk külsős munkatársaink sorában. Január óta folytak azok az elméleti és gyakorlati foglalkozások, amelyek során Százhalombatta történetét, a „Matrica” Múzeum és a

a bronzkori formákra hasonlító drótékszerek készítését, az őskori fémlémez-domborítást, az íjas fúrós csontfúrást. A hölgyek a parkba és a múzeumba érkező csoportoknak fogtak idegenvezetést, kéz-

műves foglalkozásokat tartani.

A napi programot végigjárszó családok sok élménnyel és saját alkotásokkal gazdagodva, mosolyogva tevékenykedtek együtt a „Matrica” Múzeum dolgozóival. Tartalmasnak, sikeresnek éreztük ezt a rendezvényünket! A múzeum minden munkatársának aktív, dolgozó jelenléte, munkája kellett ahhoz, hogy ez a mozgalmas program megvalósulhasson.

Már készülünk, hogy hogy 2020. szeptember 19-én, szombaton ismét egy izgalmas, tevékenységekben gazdag családi napon fogadassuk a városunk története iránt érdeklődőket, a játékra vágyó családokat, az őszbe forduló természetbe vágyókat.

Németh Gabriella

rögzítő ezüst fibulájával is. Cickafarkat és lándzsás útifüvet kerestek közösen. Miután megtalálták, megdörzsölték és megszagolták.

Főzőasszonyunk, **Dobos Ágnes** nagy gonddal, odafigyeléssel őrizte a bog-

Régészeti Park látóival is ismerhették meg a jelentkezők. A sok elmélet mellett az őskori kézművesség tanulása és gyakorlása is nagy hangsúlyt kapott. Őskori edényformálást tanultak keramikus mestertől, gyakorlott helyi kézművesektől pedig

A Régészeti Park 1996 őszén nyitotta meg kapuit a látogatók előtt. Legalább 20 éve tartunk családi napokat, évente 3-7 alkalommal. Már biztosan több mint 100 családi napot rendeztünk a Százhalomok között. Az évek során foglalkoztunk egy-egy korszakkal, vagy témával, vagy évfordulóval. Kiragadott példák: A csont napja, A tűz napja, Keressük a sárkányt-középkori nap, Növények napja, Kelta családi nap, Viselettörténeti nap, Kelták és rómaiak.

Megjelent a Dunántúli Naplóban, 1969-ben

Emberek és milliárdok

Olajváros a Duna partján

Százhalombatta adja jövőre az olajipar termelésének felét

A IV. ötéves tervben újabb óriás épül

Magasba szökő, karcsú fémtornyok, csillogó csőki-gyók labirintjának tövében pöttömmé zsugorodó ember guggol. Ecsetjével féltő gonddal, már-már szemenként távolítja el a homokot a földben rejtőző csontvázról, s a körülötte fekvő eszközökről. Évszázadok találko-zója.

Kunhalmok — mondja a régész. Olajváros — így a mérnök. Alfa és omega. Alfa: a kunok sok évszázad-dal ezelőtt nagy halmokat emeltek az elhunytak fölé. — Innét a helység neve is. Százhalombatta. Omega: a kunhalmokon, a fővárostól negyven kilométerre lévő falucska határában kezdték el 1962-ben Magyarország legnagyobb olajfinomítója, a Dunai Kőolajipari, Vállalat (DKV) építését.

Bábel, megszervezve

A háromezer építő- és szerelőmunkás lakóvárosának klubjában orosz, cseh, német szavak keverednek a magyar beszéddel. A finomító berendezéseinek a cirillbetűs feliratok mellett német, cseh, angol, svájci, olasz és francia cégek neve is megtalálható. — Bábel ez, de korunkhoz illően megszervezett, mégpedig magasfokú szervezethez tartozó működő Bábel. 1962-ben kezdték az építést, s 1965 júliusában már termelt az első, és egymillió tonna kapacitású atmoszferikus-vákuumdesztillációs (AV) üzem.

1965-ben a Magyarországon fölhasznált energia-hordozók 26,8 százaléka volt még csak szénhidrogén. 1970-re már 41 százalékra nő ez az arány. Jövőre hat-

millió tonna olajat dolgoznak majd fel hazánkban. Ennek felét, hárommillió tonnát a DKV berendezéseiben. Változatlan áron számítva hárommilliárd forintba kerül a beruházás, ebből az összegből eddig két és félmilliárd forintot használtak föl.

A DKV alapidokumentációja, s fő berendezései a Szovjetunióból származnak, szerencsésen kiegészülve a már korábban említett országok legkorszerűbb termékeivel. A Barátság kőolajvezetéken eddig tízmillió tonna kőolaj érkezett a szovjet olajmezőkről. A már kiépült és működő hárommillió tonnás kapacitást eleve úgy tervezték, hogy tovább bővíthető legyen. így kerül sor a negyedik ötéves tervben a Százhalombatta II. elnevezésű terv megvalósítására. Eredménye: újabb hárommillió tonnás, összesen tehát hatmillió

tonnás feldolgozó kapacitás.

A hatmillió tonna olajból egymillió hazai termelésű lesz, az algyői medence adja, csövön. Ugyancsak csövön érkezik a szükséges többlet, a Barátság I. mellé fölépül a Barátság II. vezeték. A DKV késztermékeinek jelentős része is csővezetéken jut el majd a fölhasználókhöz, a petrolkémiai üzemekhez. Csövön, mert ez a fajta szállítás a vasúti költségeknek csak egyharmadába kerül.

Jót — gazdaságosan

Az oldószeres paraffinmentesítő üzem vezetője mondja: a kísérleti üzem harmadik napján olyan kitűnő minőséget kaptak, hogy háromszor is visszaküldték a mintát a laboratóriumba. Nem akarták elhinni... Az eset nem kivétel. A DKV a

milliárdokat nemcsak megszolgálni, hanem viszonzni akarja. — Jó terméket kíván adni, gazdaságosan előállított aromás benzint, kis kéntartalmú, mély dermedéspontú gázolajat, magas oktánszámú gépkocsitáplálékot... 1975-ben évente négy milliárd forint értékű termék árad majd szét az országba Százhalombattáról.

Az AV I. és az AV II. üzemhez harmincöt — egyenként háznagyságú vagy még nagyobb — úgynevezett továbbfeldolgozó egység kapcsolódik. Az 1970-1975. között felépülő AV III-hoz pedig újabb tizenöt ilyen egység tartozik majd. Ami pedig a pénzt illeti? Az AV I.

sor 170 millió forintba került, egymillió tonnát dolgoz fel. Az AV II. 260 millióba, s kétmillió tonna a kapacitása. Az AV III. költsége 300 millióra rúg, s hárommillió tonnát dolgoz fel! Kezelőszemélyzete — az automatizáltság így is érzékeltethető — ugyanannyi ember lesz, mint most, az egymillió tonnánál.

Kétszeresen fiatal

Kétszeresen fiatal birodalom ez. Fiatal maga az üzem, hiszen első termelőberendezései három és fél esztendeje dolgoznak, de fiatal olyan értelemben is, hogy az átlagéletkor: har-

minc év! Gyerekszivajtól hangos hát a modern lakótelep. A beépített bútorokkal készült, jó térbeosztású lakások, a kívülről is tetszetős házak a jövő városának fő vonalait rajzolják ki. Mert húsz ezer ember lakik majd itt, a kőolajfinomító s a másik óriás, a hatszáz megawattos Dunamenti Hőerőmű Vállalat közös lakótelepén.

1960-ban hazánkban 269 ezer tonna motorbenzint állítottak elő. 1967-ben, amikor már termelt a DKV AV I. sora, 480 ezer tonnát. A többi kőolajipari terméknel is mérhető a jelentős változás, így például fűtőolajból 1960-ban 988 ezer tonna, 1967-ben már 1801 ezer tonna

volt a termelés, tüzelőolajból 33 ezer, illetve 116 ezer tonna. Az 1969-es eredményekben már ott lesz a kétmillió tonnás AV II. sor része is, hogy azután 1972-ben — a tervek szerint — belépjen a hárommillió tonnás AV III. is. Igaz, addig, egyet és mást el kell végezni. Megépíteni, felszerelni több mint ötszáz kilométer hosszú új csővezeték, szivattyúállomásokat, segédüzemek sorát, a Százhalombatta II. terv megvalósításaként, valamint fölépíteni legalább hatszáz lakást...

1975-ig megtelt az előjegyzési naptár Százhalombattán.

Mészáros Ottó

Megjelent a Dunántúli Naplóban, 1971-ben

A magyar olajfeldolgozó ipar fellegvárában

Tíz év alatt megötszörözi termelését a Dunai Kőolajipari Vállalat

Óriás a Duna mellett! Közhelyként hangzik, találóbban mégsem lehet jellemezni a Dunai Kőolajipari Vállalatot, amelynek az évtized végén már mintegy 15 millió tonna nyersolajat kell feldolgozni évente. (Az 1970-es termelés 3 millió tonna volt!) Ezért az éppen tíz esztendeje indult beruházás máig sem fejeződött be. A DKV-I több, mint 4 milliárdos programja

idén zárul le, de megkezdődött már a DKV-II. építése is, amelynek fogadnia kell majd az 1972. november 7-ig megépülő Barátság II-n érkező szovjet kőolajat.

Kukoricaföld és megyehatár

— Amikor 1961-ben először jöttünk ki ide, a földön még lábón állt a kuko-

rica. Elképzelni is nehéz volt azt, ami ma úgy hozzátartozik a tájhoz, mintha mindig itt lett volna. — Farsang László gazdasági igazgató, a mai vezérkar egyik pionírja emlékezik vissza így a kezdetre.

Pest és Fejér megyék határa kettészelte a finomító mai 1450 holdas. Ercsi felé terjeszkedő területét. „Hátárrendezés” volt, az első

közigazgatási intézkedés: Százhalombatta várossá nyilvánítása a legjelentősebb.

Ma többszáz kilométernyi csővezeték-rendszer hálózta be a hatalmas területet. Ott kezdődik, ahol véget ér a Barátság I. és ott végződik, ahol a kőolajszármazékok a szállítótartályokba kerülnek. A két végpont között ezüstösen csillogó, karcsú desztilláló és frakcionáló

tornyok, tartályok légiója, a semmire sem jó hulladék-gázok rőt lángját éjjel-nappal lobogtató fáklyák, a hűtőtornyok körül emberre, gepre fátyolt vonó, lustán hőm-pölygő gőzfelhő...

Szovjet tervek megvalósításával, szovjet szakemberek segítségével jutott el a DKV oda, hogy már ma is jelentős tényező a hazai üzemanyag és fűtőolaj ellátásban, és ahogy növekszik a szénhidrogének részaránya az ország energiamérlegében, úgy válik a Dunai Kőolajipari Vállalat is a hazai olajfeldolgozás óriásává.

A „nagyhal“ elv — mai módon

A tőkés világban úgy válik óriássá egy ilyen vállalat, hogy fölfalja a kisebbeket. Ez régi, „jól bevált” recept. Valami ilyesmi történik a DKV körül is, persze más indítékok alapján és más céllal. Kezdődött azzal, hogy fuzionált a csepeli kőolajfinomítóval. A cél félreérthetetlen volt. Az elavult berendezésekkel drágán dolgozó üzemet fel kell számolni. Ez meg is történt, a sok kiváló szakember többsége ma már Százhalombattán dolgozik. A kőbányai paraffingyár is így jár. 6,5 ezer tonnás évi termelése az ország szükségleteinek fedezésére is szűkösen volt elég. A DKV-ban már próbaüzemelésre kész a legkorszerűbb berendezésekkel felszerelt üzem, amely 35 ezer tonna paraffin előállítására lesz alkalmas és ebből bőven jut exportra is. Január 1-én egyesült a DKV-val a péti

kőolajfinomító. Ez is eléggé elavult üzem már, korszerűsítését pedig elsősorban a műtrágyagyár soron következő nagyarányú rekonstrukciója teszi indokolatlanná. Pét állóeszköztétkkel arányos hatékonysága az elmúlt évben 6,5 százalékos

A Dunai Kőolajipari Vállalat éjszakai fényei

volt, azaz a befektetett állóeszköz minden 100 forintja 6 forint 50 fillér nyereséget hoz. Százhalombattán 11,20-at, s ezt fel akarják vinni 18 forintra.

Világos, hogy a legkorszerűbb technológiával dolgozó finomító alkalmas arra, hogy a közelben lévő üzemek termelési kapacitását átvegye és megsokszorozza, ezért a „nagyhal” népgazdasági haszna vitathatatlan. És ez a technológia alkalmas arra is, hogy kihozza a nyers-, olajból maradéktalanul mindazt, ami benne van.

Benzin. A „normál” eljárással 46-os oktánszámú benzin jön ki a tornyokból. Ez így szinte használhatatlan. Van azonban egy reformáló üzem, ahol platinakatalizátoron — egy töltet két évig használható és 22 millió forintba kerül — bocsátják át a benzint és oktánszáma megközelíti a százat. Ezt keverik be a 46-osba megfelelő arányban, s így születik

többek között a szuperbenzin is.

Pakura. Valamikor általánosan használt fűtőanyag volt. Csak ma tudni, hogy akkori olcsósága mellett is milyen drága volt. Vákuumdesztillálóba kerül, kenőolajak sora kerül ki belőle és egyéb

termékek' leválasztása után marad vissza a gudron nevezetű, cipőpaszta-sűrűségű massa, ami propán-bután gázzal való hígítás után a Dunamenti Hőerőmű Vállalathoz kerül fűtőanyagnak. Kén. Ez lesz a legújabb termék. A fűtőolaj tartalmaz bizonyos mennyiségű ként, ami az olaj elégeése után a légkörben kénsavvá alakul. Ezt a ként ezután kivonják a gázolajból. Az eredmény: évente 4 ezer tonna tiszta kén.

A Shell versenytársa

A sokféle termék egy részéből jelentős kivitele van a DKV-nak. 1970-ben 2 millió dollár értékű kenőolajat szállítottak főleg a nyugati országokba. A termékek minőségével mindenütt elégedettek, ami nagy szó, hiszen olyan versenytársakkal kell megívni a piacon, mint például a Shell, vagy a Mobil Oil Gázolajból, fűtőolajból és

benzinből nincs export, motorolajakból viszont a DKV gyors termelés-felfutása eredményeként megszűnt a behozatal.

A belföldi igények kielégítése, a külföldi piacon való helytállás még ennél az új finomítónál is egyre magasabbra emeli a mércét. A közelmúltban létrehozott kutatási főosztály jól felszerelt laboratóriumaiban újabb termékek gyártástechnológiáján dolgoznak, a műanyagipar egyes alapanyagainak gyártását készítik elő.

A computer nem fényűzés

Már most is több ezer ember dolgozik a Dunai Kőolajipari Vállalatnál. A nagyfokú automatizáltság következtében azonban túlnyomó többségük nem a termelésben dolgozik. Gépek „irányítják” a termelést és egyre inkább érződik annak a szükségessége is, hogy a nagyvállalat egészének irányításába is bevonjanak egy gépet — egy számítógépet. Őszre érkezik meg Angliából az IBM computer, aminek „kiszolgálására” megalakult már a számítógépes központ — 28 fővel.

Nem fényűzés ez vajon? A DKV-nál nem tartják annak. Úgy mondják, ha nem csinálnák, lemondanának a jövőről.

És különben is, hogyan tehetne lemondani a jövőről éppen itt, ahol minden a jövőt hirdeti? Itt, ahol minden a mai termelés ötszörösére emeléséért történik!

Hársfai István

Történetünk története

Historia Domus – Perjés Béla plébános feljegyzései (folyt.)

1951.

JÚNIUS 27-28.

- 11-1 Csendes szentóra
- 1-2 Ercsi egyházközség Szentségimádási órája. Énekkarral
- 2-3 Oltáregylet és Rózsafűzér Tanulás
- 3-4 Érd-Ófalu
- 4-5 Tököl – Csikos Ferenc és még két pap
- 5-6 Díósd, Érdliget – Palágyi Sándor
- 6-7 Érd-Ujfalu
- 7-8 Franciskapuszta, Vasútvidék, Pannonia
- 8 Szentmise
- 9-10 Férfiak szentórája – Orbán György
- 10-11 Nagylányok szentórája – Lendvay Zoltán
- 11-12 Keresztút
- 12-5 Férfiak szentórái
- 5-6 Csendes szentóra
- 6 Szentségrátétel.

Talán dicsekvés nélkül örökíthetem meg a Historia Domus lapjain a paptársak és a hívek megállapítását, hogy nem igen volt ilyen bensőséges, szép Szentségimádás, mint a Batai. Állandóan 20-30 szentségimádó. Vasárnap a szentségimádás második napján pedig állandóan zsúfolt templom. A környék Szentségimádásait figyelve elmondhatom, hogy ilyen szép szentségimádás nem nagyon volt. Az áldozások száma a két napon 800 fölött volt.

A beosztás jó volt, a rengeteg papvendég változatossá tette a Szentségimádás rendjét. A híveknek nagyon komoly lelkiélményt jelentett és remélem, hogy meg lesz a maradandó hatása is. A díszítés nagyon sikerült: „Remélem, hogy a hívek is olyan ünnepi pompában voltak, mint a grandiózus oltár” – írja S. Lajos megyéspüspök úr az Oltárunkról. Azt hiszem, hogy erről leginkább a mitikus szemű, fülű és „hitetlenek” tudnának referálni leginkább, akik őszinte elragadtatásuknak adtak kifejezést. (Pl. az egyik hatszor akkora község plébániája elismerte, hogy nála a hétköznapi áldozók száma nem érte el az 500-at. – Én magam pedig nem egy sokkal nagyon helyen láttam napközben 3-4 szentségimádót.)

Nem dicsekvésből írtam le ezeket a soro-

kat, hanem, hogy megörökítsem a sok sikertelenség után ezt a nagy lelkipásztori örömet.

AUGUSZTUS 18.

Közös ministránsáldozás. utána a kis ministránsaimmal a nap emlékeként cukrot osztottam. Mire után ministránsgyűlés.

SEPTEMBER 8.

Kisasszony napja. Munkanap.

NOVEMBER 1.

Mindenszentek ünnepe. Kormányrendelet munkanappá nyilvánította. Rendes ünnepi miserend. Este halottakérti ájtatosság.

NOVEMBER 2.

Halottak napja és egyben elsöpéntek. Mind a három szentmise feketében a halottakért.

OKTÓBER 15.

Kézhez kaptam a hitoktatási megbízómat és megkezdtem a hitoktatást.

NOVEMBER 1.

Mindenszentek napja. Munkanappá nyilvánítva. Templomban rendes ünnepi rend.

DECEMBER 8.

Szent Fogantatás ünnepe. A mai napon is három szentmisével ünnepelt a falu. – A napilapok egyikben a túloldali cikk (Százhalombattai változások) jelent meg Százhalombattáról (Magyar Nemzet). Megörökítem a Historia Domus lapján. Jó termésünk volt idén a faluban így pontosan teljesítette, sőt túlteljesítette a reá kirótt kötelességet. – Örömmel értesültünk róla, hogy lesz a vasúthoz autóbuszjáratunk, sőt összekötő utunk is a szomszédos Érddel, hogy ez mit jelent azt a battaiaknak magyarázni nem kell, más meg úgy sem érti. Reméljük, hogy ez nem csak az ígéret, hanem valóság is lesz. Főleg egészségügyi szempontból áll katasztrófálisan a falu. Orvosunk nincs, az amúgy is túlterhelt érdi orvos pedig képtelen ellátni a falut. Patikánk nincs.

DECEMBER 13-16.

Adventi triduum. Langhammer János rácalmási esperes plébános tartott benn a faluban, s ugyanakkor Orbán György esperes plébános tartott Franciskapuszta részére. Hála Istennek mindkettő jól sikerült.

DECEMBER 20-23.

Adonyban tartottam triduumot. Telepdi László ercsii és Horváth Sándor sárbogárdi káplános helyettesítettek.

DECEMBER 25.

Kis Jézus jászolbahelyezése a szokásos módon. Képen. Szokásos módon mentek el az ünnepek.

Kedves Testvér! Isten kegyelméből elérkeztünk az 1951-es év alkonyához. Hátalatt szívvel mondom köszönetet egész évben végzett munkádért. Köszönöm, hogy osztottál a nagy családdal, az egyházközség súlyos gondjaiban. Te tudod legjobban, aki a kis családi körben a pénzt a család szükségleteire beosztod, hogy mennyi gonddal jár az. Hogy családjunk házatemplomunk, plébániánk – fennáll, a Te munkád gyümölcse. Hogy adósságunkat törleszteni tudjuk, hogy egy új darab kerülhet templomunkba s nincsen fennakadás, az a Te apostoli buzgóságodnak köszönhető. Fizesse meg az Úr Jézus azzal, hogy kis családjodba sohase köszöntsen be a nélkülözés és érezd, hogy a jó Isten mindent százszorososan fizet vissza. Amikor reád és tiedre Isten bőséges áldását kérem, és kívánom az Új esztendőben, szeretettel kérek, maradj továbbra is egyházközséged buzgó apostola. Szeretettel köszönt lelkiaiyád Százhalombatta, 1951. december 29.

DECEMBER 31.

Szilveszter este. Híveimmel hálás szívvel borultunk le köszönetet mondani az egész évben kapott sok kegyelemért. Az isteni gondviselésen kívül munkatársaimnak és híveimnek köszönhető, hogy az évet minden baj nélkül, lelki és anyagi haszonnal zártuk. Keresztelések száma: 37. Házasság: 12. Halott: 14. Szentgyónás: 6.516. Szentáldozás: 17.179. Betegnél: 29 esetben. Elsőáldozó: 28.

A megjelentetéshez köszönjük a százhalombattai Római Katolikus Plébánia együttműködését és segítségét. (A szerk.)

Lapzárta után

Fogadóóra Plusz

Augusztus 28-án az Óvárosi Zenálkó Etel Közösségi Házban került sor az első minifórumra, amin részt vett Nagy Balázs alpolgármester Szabó Gábor települési képviselő meghívására. A képviselő fogadóórája után tartott fórumra megtelt a kis-

terem, ahová a város más településrészeről is érkeztek.

A legnagyobb érdeklődés az új zöldhulladék-elszállítással kapcsolatban volt. Az alábbi témákban merültek fel javaslatok, kérdések, kérések:

- szerződéskötés esetén az új kuka megvásárlásának hiányában, használható-e a kommunális vagy szelektív gyűjtődényzet?
- lehetőség van-e hulladéktelepre történő saját kiszállítás esetén kedvezményre?
- közterületi fák gallyazása, karbantartása (Keve köz parkolóé is),
- komposztálás lehetősége városi szinten,
- közterületi árkok karbantartása ,
- Köbüki játszótér rendbetétele utáni zöld hulladék, nyesedék elszállítása,
- egyedi igény szerint a „csipegetős” autó igénylése.
- A 2013-as árvíz után ígéret volt a Kossuth Lajos utcai nyúlgát megerősítésére, valamint az itt található vízátelelő működésével kapcsolatban is felmerültek kérdések. Közlekedési rend felülvizsgálatát szeretnék a Kossuth Lajos utca, Hajós utca és a környező utcák területén
- Lomtalanítás fontosságát és legfőképpen a mielőbbi megtartását szeretnék a lakók.
- Kukás és zsákos elszállítási lehetőséget is javasolnak a nem folyamatos menynység miatt.

A fórum legfontosabb tanulságaként emelték ki a résztvevők a párbeszéd fontosságát és rendszerességét. **s-g**

CSERKÉSZET A JÓ IRÁNY!

Szeretettel várunk az Óvárosi Sportközpont tetőterében, péntekenként 16 órakor.

„Nem azt várjuk, hogy jó legyél,
hanem azt, hogy jót tegyél”

BATTAI CSERKÉSZEK

KALAND – JÁTÉK – VIDÁMSÁG
TERMÉSZETJÁRÁS
ERŐPRÓBÁK – ÖNÁLLÓSÁG – BARÁTSÁG
BIZALOM – HAZASZERETET - HIT

TELEFON: 06 20 9 374 258

Mosoly Titka

FOGÁSZAT

DIÓSD

Dr. Hézer Andrea
fogszakorvos

- Fogmegtartó kezelések
- Esztétikus tömések
- Héjak
- Kivehető és rögzített pótlások

Faragó Katalin
dentálhigiénikus

- Szájápolási tanácsadás
- Fogköeltávolítás
- Fogfehérítés
- Fogékszer
- Barázdazárás (gyerekeknél)

BEJELENTKEZÉS:
06-20-911-6687

Százhalom

2020. SZEPTEMBER

31 HÉTFŐ Erika, Bella, Arisztid	7 HÉTFŐ Regina	14 HÉTFŐ Szeréna, Roxána	21 HÉTFŐ Máté, Mirella, Jónás	28 HÉTFŐ Vencel, Salamon
1 KEDD Egyed, Egon, Noémi, Tamara	8 KEDD Mária, Adrienn	15 KEDD Enikő, Melitta	22 KEDD Móric, Tamás	29 KEDD Mihály, Gábor, Rafael Mirabella
2 SZERDA Rebeka, Dorina, Renáta, Ingrid, István	9 SZERDA Ádám, Péter	16 SZERDA Edit, Ciprián	23 SZERDA Tekla, Líviusz, Ila	30 SZERDA Jeromos, Honória, Hunor
3 CSÜTÖRTÖK Hilda, Gergely	10 CSÜTÖRTÖK Nikolett, Hunor, Miklós	17 CSÜTÖRTÖK Zsófia, Róbert	24 CSÜTÖRTÖK Gellért, Gerda, Mercédesz	1 CSÜTÖRTÖK Malvin, Teréz
4 PÉNTEK Rozália, Róza, Ida	11 PÉNTEK Teodóra, Jácint, Igor, Helga	18 PÉNTEK Diána, József	25 PÉNTEK Eufrozina, Kende	2 PÉNTEK Petra, Örs
5 SZOMBAT Viktor, Lőrinc, Ofélia	12 SZOMBAT Mária, Irma	19 SZOMBAT Vilhelmina, Januáriusz, Dorián	26 SZOMBAT Jusztina, Kozma, Damján	3 SZOMBAT Helga, Évald
6 VASÁRNAP Zakariás, Beáta	13 VASÁRNAP Kornél, János	20 VASÁRNAP Friderika	27 VASÁRNAP Adalbert, Vince	4 VASÁRNAP Ferenc, Hajnalka

43 M²-ES LAKÁS

23,9 M Ft

SZÁZHALOMBATTA

Százhalombatta parkos, zöldes központban levő téglalakás, felújított, extra konyhával várja új lakóját. Mindenhez közel, óvoda, iskola, rendelő, önkormányzat gyalog 5 perc alatt elérhető. Közvetlen buszmegálló, Budapest fél órányira!

Regisztrációs szám: H414179 www.oc.hu/ingatlanok/H414179

50 M²-ES CSALÁDI HÁZ

34,9 M Ft

SZÁZHALOMBATTA

Dunafüredi kis ház - csendes - Dunához közel. Százhalombatta kedvelt részén, Dunafüreden eladó 50 nm²-es azonnal költözhető ház. A belül felújított ház bővíthető, jelenleg 2 szobás, összkomfortos. Az 552 nm²-es telken az 1970-ben épült ház belső felújításon esett át. Külső szigetelés, tetőcsere már az új lakóra vár.

Regisztrációs szám: H412191 www.oc.hu/ingatlanok/H412191

6355 M²-ES TELEK

60,9 M Ft

SZÁZHALOMBATTA

Utolsó két ipari telek egyike Százhalombattán! Százhalombatta Ipari Parkjában a két utolsó, zöld mezős beruházásra alkalmas ipari telek eladó. Kettlen együtt vagy külön is megvásárolható. Ez a telek 6355 m², a mellette illetve alatta lévő 6420 m². A telkek közművesítettek: víz, szennyvízcsatorna, gáz, elektromos áram a telek előtt.

Regisztrációs szám: T029267 www.oc.hu/ingatlanok/T029267

6420 M²-ES TELEK

61,9 M Ft

SZÁZHALOMBATTA

Utolsó két ipari telek egyike Százhalombattán! Százhalombatta Ipari Parkjában a két utolsó, zöld mezős beruházásra alkalmas ipari telek eladó. Kettlen együtt vagy külön is megvásárolható. Ez a telek 6420 m², a mellette illetve felette lévő 6355 m². A telkek közművesítettek: víz, szennyvízcsatorna, gáz, elektromos áram a telek előtt.

Regisztrációs szám: T029264 www.oc.hu/ingatlanok/T029264

46 M²-ES LAKÁS

25,9 M Ft

SZÁZHALOMBATTA

Százhalombatta belvárosában eladó ez a negyedik emeleti fedett erkélyes téglalakás. Parkos környezetben, szépen karbantartott, klímával felszerelve. Minden megtalálható a közelben, óvoda, iskola, rendelő, bevásárlási lehetőségek. Ajánlom azoknak, akik fittek szeretnének maradni és nem ijednek meg pár lépcsőtől.

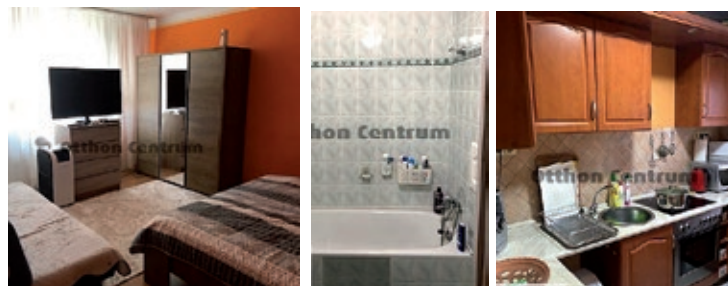
Regisztrációs szám: H414463 www.oc.hu/ingatlanok/H414463

39 M²-ES LAKÁS

23,9 M Ft

SZÁZHALOMBATTA

A város szívében - 1+1 félszobás lakás. Százhalombatta jellegzetes főtere mellett található, szigetelt ház, új nyílászárók, fűtőkorszerűsítés. Az erkély a füredi részre nyújt teljes betekintést. INGYENES parkolás a ház előtt!

Regisztrációs szám: H412963 www.oc.hu/ingatlanok/H412963